La nova Carol Oates i la Cate Blanchett espanyola

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

"La nova Joyce Carol Oates?" Ho sento parant una mica l'orella en una de les tertúlies que sempre es fan durant l'estona prèvia al sopar del Planeta, cada 15 d'octubre inexorablement i des de fa quatre anys a la Sala Oval del MNAC. Es nota que s'han llegit els diaris, atents a les pistes que sempre es donen el dia abans, al dinar amb els periodistes. Enguany l'editorial ha dit que entre les obres presentades hi ha una història amb Maria Magdalena de protagonista, una biografia de Frida Kahlo i una de Marilyn Monroe. Caram, quina rauxa deu tenir l'autor, una mirada a Marilyn en temps de *Blonde*, la polèmica pel·lícula d'Andrew Dominik que adapta la novel·la de Carol Oates sobre qui segurament és el mite més gran de la història del cinema.

Sona un nom insistentment a les travesses –més que travesses, secrets de domini públic–, el d'una escriptora nascuda a Montsó, el poble d'Osca molt a prop de Catalunya on se celebra una de les fires de col·leccionisme més importants de l'Estat. De sobre me la imagino visitant les seves concorregudes paradetes, remenant paperassa, fotografies en blanc i negre, vells programes de mà de cinema de *Ningú no es perfecte*, *Niágara* i *Vides rebels*. Però espera, en cas que sigui ella la guanyadora ¿qui em diu que sigui l'autora de la biografia de Marilyn? Ah no, es veu que és més aviat una història colonial a la Louisiana del segle XVIII, m'expliquen a sota veu ja avançat el sopar.

Els Antònia Font actuen una estona abans a quatre passes, al Palau Sant Jordi, i els assistents més puntuals al Planeta pugen cap a Montjuïc amb els emocionats assistents al concert. La muntanya està agitada, també hi ha l'Oktoberfest als pavellons de la Fira de Barcelona. Un dels caps de premsa de la casa no ha pogut anar a Antònia Font, per motius obvis. Però per rescabalar-se, ja té entrades per a Joan Manuel Serrat, Roger Waters, Youngblood i Bruce Springsteen. És un dels nombrosos damnificats pel caos de venda d'entrades de Coldplay. No se'n va sortir. Enguany el rei no ve i es nota. L'any passat, als successius controls de seguretat, només els va faltar preguntar-me la talla dels calçotets i una responsable de premsa em va perseguir per tots els racons del MNAC per recordar-me que només m'estava permès estar assegut a la sala de premsa.

Absència
Enguany el rei no ve i es nota, sobretot en els controls de seguretat

Convidats
Entre els assistents hi ha Júlia Otero, Luis del Olmo i Boris Izaguirre

"Aquests qui són?", sempre és divertit posar-se al costat dels fotògrafs al *photocall*. "Són unes *influencers* molt famoses!" "Vols dir? Jo diria que aquella del vestit blanc és una *booktuber* que ho peta". Em trobo l'editor i amic Daniel Fernández i el primer que em diu: "Quina diferència amb l'any passat, eh?" A ell i a la seva dona també els van preguntar la talla de la roba interior. Riem una estona i se'n van a saludar Lluís Bassat i la seva dona –els més puntuals entre els puntuals– i Patrici Tixis, president dels editors. Sempre hi ha els eterns aspirants: Vicente Vallés, Manel Fuentes, Màxim Huerta, Víctor Amela, Víctor del Árbol... Em fa il·lusió veure Júlia Otero i el sempre imprescindible i ja quasi etern Luis del Olmo. Pedro J. Ramírez! Boris Izaguirre, etern aspirant des que va ser finalista, presenta el seu company Rubén a Roberto Leal. Qui sap si algun dia el presentador d'*OT*... A la taula presidencial Miquel Iceta, Joan Subirats, Natàlia Garriga i Ada Colau. A la taula del costat, Salvador Illa, Jaume Collboni i José Montilla. Però la reina és, amb gran diferència, Yolanda Díaz, a Twitter batejada com la Cate Blanchett espanyola. Poca broma!

El sopar del premi Planeta, que es va celebrar ahir al MNAC. CRISTINA CALDERER